

ЗАТВЕРДЖУЮ

президентка державного некомерційного підприємства “Державний університет “Київський авіаційний інститут”

Ксенія СЕМЕНОВА

« 10 » лютого 2026 року

ВИСНОВОК

Державного некомерційного підприємства “Державний університет “Київський авіаційний інститут” (далі – КАІ) про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Жиліна Сергія Вікторовича, поданої на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 281 “Публічне управління та адміністрування” на тему “Державне регулювання діяльності банківських установ в Україні в контексті формування інформаційного суспільства”

Витяг

із протоколу № 11 розширеного засідання
кафедри публічного управління та адміністрування КАІ
від 27 січня 2026 року

Присутні на засіданні науково-педагогічні працівники кафедри публічного управління та адміністрування:

Головуюча на засіданні – в.о. зав. кафедри, доктор філософії Горбата Л.П.; д.держ.упр., проф., професор кафедри Марушева О.А.; д.держ.упр., проф., професор кафедри Лелеченко А.П.; д.держ.упр., проф., професор кафедри Грищенко І.М.; д.держ.упр., доц., професор кафедри Дяченко С.А.; д.ю.н., доц., професор кафедри Кочеров М.В.; к.держ.упр., доц., доцент кафедри Нестеренко Г.П.; к.держ.упр., доц., доцент кафедри Перестюк І.П.; к.держ.упр., доц., доцент кафедри Дерун Т.М.

Аспіранти кафедри: Жилін С.В.; Славінський О.В.; Максимов О.Ю.; Фіщук В.С..

Присутні на засіданні представники факультету економіки та бізнес-адміністрування:

д.е.н., професор, завідувач кафедри економіки Ареф'єва О.В.; д.е.н., професор, професор кафедри економіки Пілецька С.Т.

Присутні на засіданні науково-педагогічні працівники з інших навчальних закладів:

Кравченко Т.А., д.держ.упр., професор, професор кафедри публічного управління та землеустрою Класичного приватного університету.

Петрос О.М., д.держ.упр., професор, завідувач відділу дослідницької діяльності університетів Інституту вищої освіти НАПН України.

Серед присутніх 6 докторів наук з державного управління, 2 доктори економічних наук, 1 доктор юридичних наук, 4 кандидати наук з державного

управління / докторів філософії з публічного управління та адміністрування.

Порядок денний:

Обговорення дисертаційного дослідження аспіранта кафедри публічного управління та адміністрування КАІ Жиліна Сергія Вікторовича на тему “Державне регулювання діяльності банківських установ в Україні в контексті формування інформаційного суспільства”, поданої на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 28 “Публічне управління та адміністрування” за спеціальністю 281 “Публічне управління та адміністрування”.

Науковий керівник – доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри публічного управління та адміністрування Лелеченко Анжела Павлівна.

Дисертація виконувалась на кафедрі публічного управління та адміністрування Факультету економіки та бізнес-адміністрування КАІ. Тема дисертації затверджена на засіданні вченої ради Навчально-наукового інституту неперервної освіти (протокол № 9 від 15 грудня 2022 року).

Виступили:

Здобувач Жилін Сергій Вікторович представив презентацію за основними положеннями дисертації “Державне регулювання діяльності банківських установ в Україні в контексті формування інформаційного суспільства”, поданої на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 28 “Публічне управління та адміністрування” за спеціальністю 281 “Публічне управління та адміністрування”.

Доповідач обґрунтував актуальність обраної теми, визначив мету, завдання, методи дослідження, охарактеризувала об’єкт та предмет дисертації, виклав основні наукові положення та висновки, що виносяться на захист, вказав науково-практичну значущість роботи, зазначив про впровадження результатів дослідження.

Автором здійснено системний аналіз наукових джерел, який забезпечив уточнення та систематизацію ключових понять і їхніх наукових дефініцій. Особливу увагу приділено конкретизації категорії «державне регулювання діяльності банківських установ», що розглядається як комплекс цілей, функцій, форм, принципів і механізмів, спрямованих на забезпечення стабільності та безпеки банківської системи, створення сприятливих умов для економічного зростання, формування конкурентного середовища на фінансовому ринку та захист законних інтересів банківських установ, їхніх партнерів і клієнтів.

У межах дослідження обґрунтовано та виокремлено основні механізми державного регулювання: нормативно-правовий, що функціонує на основі системи законодавчих і підзаконних актів та забезпечує правове регламентування діяльності банківських установ; адміністративно-організаційний, який охоплює управлінські заходи, інструменти ліцензування, контролю, нагляду та санкцій, спрямовані на створення сприятливого інституційного середовища; фінансово-економічний, що включає інструменти економічного впливу – облікову ставку, валютне регулювання, податкові та бюджетні важелі; інформаційно-моніторинговий, який забезпечує інформаційні потреби регулюючих інституцій, формує систему комунікації між державними органами та учасниками фінансового ринку, сприяє оперативному реагуванню на виклики інформаційного суспільства.

Визначено особливості сучасних зарубіжних підходів до державного регулювання банківської діяльності в умовах становлення інформаційного суспільства, що вирізняються комплексним підходом до визначення пріоритетів та інструментів їх реалізації. Вони передбачають:

- поєднання контролю та інноваційного розвитку шляхом посилення державного нагляду задля зниження ризиків, гарантування кіберзахисту та фінансової стабільності поєднується з підтримкою впровадження новітніх фінансових технологій. Регуляторні рамки формуються так, щоб забезпечити рівновагу між розвитком FinTech, високими стандартами захисту даних та якістю банківських послуг;

- міжнародну взаємодію через тісну співпрацю з глобальними інституціями, зокрема FATF, спрямована на укріплення світових фінансових стандартів, підвищення економічної безпеки та протидію відмиванню коштів і фінансуванню тероризму. Це реалізується через удосконалення систем моніторингу транзакцій та запровадження вимог до прозорості й звітності банківських установ;

- використання штучного інтелекту, зокрема, інтеграцію AI-технологій для автоматизації аналізу документів, створення цифрових сервісів (зокрема чат-ботів), розробки комп'ютеризованих систем та формування алгоритмів банківської діяльності. Такий підхід дозволяє підвищити ефективність регуляторних процесів і виробити пропозиції щодо вдосконалення державної політики у фінансовій сфері України з урахуванням політичних, соціально-економічних та воєнних викликів.

Здійснено комплексний аналіз сучасного розвитку банківської сфери та ефективності державного регулювання, що базується на багатовимірному підході. Дослідження охоплює макроекономічний, фінансово-інституційний, нормативно-правовий, інформаційно-технологічний та соціально-безпековий виміри функціонування банківської системи.

У макроекономічному аспекті оцінено вплив загальноекономічних процесів на стабільність банківської системи, включно з динамікою ВВП, інфляційними тенденціями, інвестиційною активністю та станом фінансових ринків, із врахуванням кризових чинників, зокрема воєнних дій. Фінансово-інституційний аналіз дозволив дослідити структуру банківського сектору, рівень його капіталізації, прибутковості та ліквідності, а також здатність банків адаптуватися до нових викликів, де ключовим показником визначено ефективність управління ризиками та підтримання довіри клієнтів.

Результативність державного регулювання розглянуто крізь призму дієвості інструментів, що застосовуються Національним банком України та іншими регуляторними органами, зокрема монетарної політики, валютного регулювання, наглядових і контрольних механізмів. Оцінено їхню здатність забезпечувати стабільність банківської системи, підтримувати конкурентне середовище та захищати інтереси учасників фінансового ринку.

Нормативно-правове забезпечення досліджено з точки зору відповідності законодавчої бази сучасним потребам банківської сфери та вимогам інформаційного суспільства. Виявлено проблеми фрагментарності, недостатньої правової визначеності щодо цифрових технологій та окреслено необхідність гармонізації з європейськими стандартами. Інформаційно-технологічний аспект охоплює оцінку рівня цифровізації

банківських процесів, впровадження фінтех-рішень, розвиток електронних сервісів та систем захисту даних, а також визначає роль держави у створенні безпечного та інноваційного інформаційного середовища для банківської діяльності.

Соціально-економічні та безпекові виклики проаналізовано з урахуванням впливу війни, глобальних криз та кіберзагроз. Доведено, що сучасна банківська система України функціонує в умовах значних викликів, однак здатна забезпечувати стабільність і розвиток завдяки комплексному державному регулюванню, яке потребує подальшого вдосконалення відповідно до вимог інформаційного суспільства та європейських інтеграційних стандартів.

Здійснено концептуальний аналіз ролі банківської системи у забезпеченні сталого розвитку держави, її інтеграції у реалізацію Цілей сталого розвитку України до 2030 року. Доведено, що банківська сфера розглядається як стратегічний чинник інклюзивного економічного зростання, формування сучасної інфраструктури, підтримки індустріалізації та інноваційного розвитку, зменшення соціально-економічних диспропорцій та посилення глобального партнерства. Установлено, що реалізація цих завдань можлива завдяки комплексному використанню нормативно-правових, адміністративно-організаційних, фінансово-економічних та інформаційно-моніторингових інструментів державного регулювання в умовах цифровізації суспільства.

Обґрунтовано напрями трансформації державного регулювання банківської діяльності в умовах європейської інтеграції України. Показано необхідність переходу від традиційного сприйняття банків як інструменту задоволення економічних і соціальних потреб до позиціонування їх як стратегічних акторів, що забезпечують стійкість держави у різних вимірах національної безпеки. Визначено потребу нормативного закріплення статусу банківських установ як елементів критичної інфраструктури та формування державної політики розвитку фінансово-кредитного сектору з урахуванням його ключової ролі у гарантуванні безпеки країни.

Розроблено концептуальну модель державного регулювання банківської системи в умовах цифрової трансформації, яка поєднує інституційні елементи (Національний банк, законодавчу базу, стратегію цифровізації), багатовимірні напрями регуляторного впливу (правовий, технологічний, інституційний, інноваційний, ризик-орієнтований, соціальний) та сучасні інструменти (гармонізація норм із європейськими стандартами, механізми захисту прав споживачів, регуляторні «пісочниці», інтероперабельність). Модель спрямована на формування інформаційного суспільства, що ґрунтується на стабільності, інноваціях, довірі та інклюзивності.

Визначено інтегровані стратегічні орієнтири державної політики у сфері банківського регулювання, які відрізняються від попередніх фрагментарних підходів і базуються на комплексній взаємодії нормативно-правових, адміністративно-організаційних, фінансово-економічних та інформаційно-моніторингових механізмів. Такий підхід забезпечує стійкість інституційних основ розвитку банківської системи з урахуванням цифрових трансформацій, підвищених вимог до безпеки, умов воєнного стану та потреб відновлення економіки у післявоєнний період.

Запропоновано практичні шляхи вдосконалення механізмів державного регулювання, серед яких: модернізація традиційних інструментів з урахуванням

цифрових трансформацій; запровадження меморандумів між НБУ, професійними асоціаціями та фінансовими установами як механізму саморегуляції; розвиток миттєвих переказів через СЕП НБУ; створення спеціалізованих установ фінансової інклюзії для забезпечення доступу до банківських послуг у малих населених пунктах і прифронтових територіях.

У межах системного підходу передбачено адаптацію національного законодавства до правової системи ЄС, інтеграцію української банківської системи в європейську цифрову економіку та приєднання до платіжної системи SEPA. Це забезпечує узгодження регуляторних інструментів із європейськими принципами, підтримку фінтех-стартапів, розвиток відкритих банківських платформ і перехід до моделі, орієнтованої на дані, довіру та цифрові компетенції користувачів.

Науково-практичне значення одержаних результатів полягає в поглибленні та доповненні існуючих знань, теоретико-методичних підходів щодо обґрунтування напрямів удосконалення державного регулювання діяльності банківських установ в контексті формування інформаційного суспільства в Україні.

Структура та обсяг дисертації зумовлена метою і логікою дослідження та складається з анотації, вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел та додатків.

Після закінчення презентації Жиліна С.В. присутніми на захисті фахівцями були поставлені наступні запитання:

Запитання до здобувача:

1. **Дяченко С.А.**, д.держ.упр., доц., професор кафедри публічного управління та адміністрування КАІ.

1. **Запитання:** Які функції банківських установ стають ключовими в інформаційному суспільстві?

Відповідь: Дякую за запитання. У сучасному інформаційному суспільстві ключовими функціями банківських установ стають цифрові платежі, управління інформаційними потоками, кібербезпека та забезпечення фінансової інклюзії.

Вони перетворюються з традиційних посередників у багатофункціональні цифрові платформи, що інтегрують фінансові та інформаційні послуги.

Основні ключові функції: 1) цифрові платежі та трансакції: забезпечення швидких і безпечних електронних переказів, мобільних платежів, онлайн-банкінгу; важливість: підтримка електронної комерції та глобальних фінансових потоків; 2) управління інформаційними системами: використання сучасних ІТ-рішень для обробки великих масивів даних, аналітики клієнтських операцій; важливість: підвищення ефективності та персоналізація послуг.; 3) кібербезпека та захист даних: захист клієнтських рахунків, трансакцій та персональної інформації від кіберзагроз; важливість: довіра клієнтів і стабільність фінансової системи; 4) фінансова інклюзія: розширення доступу до банківських послуг через цифрові канали для віддалених регіонів і соціально вразливих груп, важливість: зменшення нерівності та стимулювання економічного розвитку; 5) інноваційні фінансові продукти: впровадження фінтех-рішень, open banking, електронної ідентифікації, важливість: інтеграція у глобальну цифрову економіку.

2. **Дерун Т.М.**, к.держ.упр., доцент, доцент кафедри публічного управління та

адміністрування КАІ.

Запитання: Які концепції лежать в основі державного регулювання банківської діяльності?

Відповідь: Дякую за запитання. Державне регулювання банківської діяльності ґрунтується на низці взаємопов'язаних концепцій, спрямованих на забезпечення стабільності фінансової системи, захист інтересів клієнтів і розвиток економіки, зокрема:

фінансова стабільність передбачає підтримання стійкості банківської системи, запобігання системним кризам та мінімізацію ризиків втрати довіри з боку вкладників і інвесторів;

захист прав споживачів фінансових послуг орієнтований на забезпечення прозорих умов обслуговування, справедливого кредитування, належного інформування клієнтів і гарантування безпеки депозитів;

прозорість і підзвітність зобов'язують банки дотримуватися встановлених стандартів фінансової звітності та корпоративного управління з метою зниження операційних, репутаційних і комплаєнс-ризиків, а також запобігання тіньовим практикам;

стимулювання економічного розвитку полягає у створенні умов, за яких банківський сектор сприяє інвестиційній активності, підтримці інновацій та розширенню фінансової інклюзії;

інтеграція у глобальний фінансовий простір передбачає гармонізацію національного регулювання з міжнародними стандартами (зокрема Базельськими принципами та директивами ЄС) для підвищення довіри до банківської системи та її конкурентоспроможності на світовому ринку.

3. Петроє О.М., д.держ.упр., професор, завідувач відділу дослідницької діяльності університетів Інституту вищої освіти НАПН України.

Запитання: Які моделі регулювання банківської сфери застосовуються у країнах ЄС? Їх переваги і недоліки?

Відповідь: Дякую за запитання. Основними моделями регулювання банківської сфери в ЄС є:

Централізована модель (Франція, Італія) - державні органи визначають стандарти, здійснюють нагляд і координують розвиток банківської системи; До її переваг належать: уніфіковані правила, системна підтримка інфраструктури. Недоліками вважається: обмежена гнучкість і повільніше впровадження інновацій.

Децентралізована модель (Німеччина, Іспанія), де повноваження розподілені між центральною владою, регіонами та професійними об'єднаннями.

До її переваг належать: адаптація до регіональних потреб, стимулювання конкуренції. Недоліками є: нерівномірність розвитку та стандартів захисту споживачів.

Змішана (партнерська) модель (Австрія, Нідерланди) - поєднання державного нагляду з активною участю приватного сектору. До її переваг належать: баланс стабільності та інновацій, розвиток фінтех-середовища. Недоліками є: висока залежність від ефективної координації та прозорості.

4. Марушева О.А., д.держ.упр., проф., професор кафедри публічного управління та адміністрування КАІ.

Запитання: Які досягнення та проблеми має банківська сфера України в умовах цифровізації?

Відповідь: Дякую за запитання.

Досягнення цифровізації банківської сфери: активний розвиток онлайн- та мобільного банкінгу; запровадження державних цифрових сервісів (зокрема «Дія»); миттєві платежі та дистанційна ідентифікація клієнтів; формування фінтех-екосистем і open banking.

Ключові проблеми: зростання кіберризиків і шахрайства; нерівномірний доступ до цифрових послуг; висока вартість кіберзахисту та оновлення інфраструктури; ризики витоку персональних даних і технологічної залежності.

Приклади успішних цифрових рішень та їхні обмеження:

1. Мобільний банкінг (Monobank, Revolut, N26)

Успіх: онлайн-відкриття рахунків, швидкі перекази, якісний клієнтський досвід.

Обмеження: залежність від інтернету, кіберзагрози, цифрова нерівність.

2. Системи миттєвих платежів (SEPA Instant, національні системи)

Успіх: транзакції за секунди, зниження витрат, зручність для бізнесу.

Обмеження: високі вимоги до безпеки, складність міжбанківської інтеграції.

3. Open Banking (PSD2)

Успіх: API-доступ до рахунків, розвиток фінансових сервісів.

Обмеження: питання конфіденційності, технічна складність інтеграції.

4. Цифрові платіжні сервіси (Apple Pay, Google Pay, PayPal)

Успіх: швидкі безконтактні платежі, інтеграція з e-commerce.

Обмеження: залежність від глобальних платформ, геополітичні ризики.

5. **Пілецька С.Т.** д.е.н., професор, професор кафедри економіки ФЕБА.

Запитання: Які стратегічні пріоритети має визначити Україна у сфері банківського регулювання?

Відповідь: Дякую за запитання. Стратегічні пріоритети України у банківському регулюванні мають поєднувати стабільність, цифровізацію, безпеку, захист прав споживачів та євроінтеграцію.

Пріоритети поєднують стабільність, інновації, безпеку, інклюзію та європейську інтеграцію, де: *фінансова стійкість* передбачає посилення макропруденційного нагляду та стрес-тестування для запобігання кризам; *цифровізація та фінтех* включає розвиток open banking і електронних платежів для підвищення доступності послуг; *кібербезпека та захист даних* направлені на гармонізацію зі стандартами ЄС, зниження ризиків шахрайства; *захист споживачів і фінансова інклюзія* включає прозорі механізми скарг, розширення доступу в регіонах; *євроінтеграція* містить імплементацію норм ЄС у сфері нагляду та платіжних систем; *підтримка економіки* охоплює кредитування МСП, відбудову та «зелену» трансформацію; *прозорість та open data* акумулюють публічність ключових показників банків.

6. **Ареф'єва О.В.**, д.е.н., професор, завідувач кафедри економіки ФЕБА.

Запитання: Які інструменти можуть підвищити ефективність державного регулювання банківської сфери?

Відповідь: Дякую за запитання. Серед інструментів, які можуть підвищити ефективність державного регулювання банківської сфери ми виділяємо такі ключові

інструменти: цифровий моніторинг і аналітика – збір та обробка даних у режимі реального часу для оперативного виявлення ризиків; регуляторні «пісочниці» (sandbox) – тестування фінтех-інновацій у контрольованому середовищі без системних загроз; автоматизований комплаєнс (RegTech, AI) – перевірка транзакцій, виявлення шахрайства та контроль нормативів із мінімізацією людського фактору; Open data та прозорість – публічність ключових показників для підвищення довіри та зниження корупційних ризиків; гармонізація з міжнародними стандартами – імплементація норм ЄС і Базельських принципів для інтеграції у глобальний фінансовий простір.

Ці інструменти забезпечують поєднання стабільності, інноваційності та підзвітності регуляторної політики.

Після відповідей на запитання виступили:

Науковий керівник – доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри публічного управління та адміністрування **Лелеченко Анжела Павлівна**.

Лелеченко А.П.: Дисертаційне дослідження Жиліна Сергія Вікторовича присвячене актуальній та складній проблематиці державного регулювання діяльності банківських установ в умовах трансформації економіки та суспільних відносин у напрямі формування інформаційного суспільства. Тема роботи є надзвичайно важливою для сучасної України, оскільки ефективність банківської системи та її регуляторного забезпечення безпосередньо впливає на фінансову стабільність, інвестиційну привабливість та інтеграцію держави у глобальні економічні процеси.

Жилін Сергій Вікторович навчався в аспірантурі Державного некомерційного підприємства «Державний університет «Київський авіаційний інститут» за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування» (наказ про зарахування № 1737/ст від 27.09.2022 р.), у повному обсязі виконав освітньо-наукову програму «Публічне управління та адміністрування», завершив дисертацію на тему: «Державне регулювання діяльності банківських установ в Україні в контексті формування інформаційного суспільства», затверджену рішенням Вченої ради Навчально-наукового інституту неперервної освіти (протокол № 9 від 15 грудня 2022 року).

Тема дисертації відповідає освітньо-науковій програмі “Публічне управління та адміністрування” за спеціальністю 281 “Публічне управління та адміністрування” галузі знань 28 “Публічне управління та адміністрування” в КАІ (зокрема, ОК 1, ОК 2, ОК 3, ОК 4, ОК 8 та ОК 9).

За період навчання Жилін С.В. набув теоретичних знань, умінь, навичок та компетентностей, достатніх для вирішення наукових і практичних завдань у публічному управлінні та адмініструванні, провів власне наукове дослідження. Результати, отримані в ході дослідження, мають наукову новизну, теоретичне та практичне значення.

У процесі виконання індивідуального навчального плану Жилін С.В. виявив високу працездатність, загальну ерудицію та наполегливість в опануванні нових навчальних дисциплін.

У процесі підготовки наукової роботи Сергій Вікторович ЖИЛІН зарекомендував себе як творчий і водночас практично орієнтований дослідник, який

може самостійно ставити й вирішувати складні наукові завдання, спираючись на допомогу наукового керівника лише у принципових моментах та при визначенні стратегічних напрямів дослідження. Дисертант показав уміння аналізувати і узагальнювати положення наукових праць із обраної проблематики, критично осмислювати інформаційні джерела. Під час підготовки дисертаційної роботи він брав активну участь у науково-практичних конференціях різного рівня.

Варто зазначити особисту зацікавленість дослідника предметом наукового пошуку. Дисертація відзначається логічною структурою, послідовністю викладу матеріалу, належним рівнем аргументації та використанням сучасної наукової літератури. Його робота свідчить про сформовані навички наукової дискусії та прагнення до впровадження результатів дослідження у практику публічного управління та адміністрування.

Як науковець Жилін С.В. проявив себе як відповідальний, цілеспрямований та творчий дослідник, здатний до самостійного наукового пошуку, критичного аналізу та узагальнення складних теоретичних і практичних проблем. Його характеризують: наукова порядність, працелюбність, здатність до самовдосконалення, уміння ефективно використовувати сучасну загальнонаукову та прикладну методологію досліджень, робити наукові узагальнення та висновки.

Дослідник має широкий науковий світогляд, високий рівень теоретичної підготовки, практичний досвід роботи.

Дослідження теми базувалось на міждисциплінарному підході, що дозволило автору підготувати цілісну, логічну та завершену наукову роботу.

Отже, дисертація Жиліна Сергія Вікторовича «Державне регулювання діяльності банківських установ в Україні в контексті формування інформаційного суспільства» є завершеним самостійним науковим дослідженням, яке відповідає вимогам до дисертаційних робіт на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 281 – публічне управління та адміністрування і може бути рекомендована для захисту у разовій спеціалізованій вченій раді КАІ, а її автор заслуговує на присвоєння йому ступеня доктора філософії за спеціальністю 281-публічне управління та адміністрування.

Рецензенти дисертаційної роботи, які наголосили на позитивних аспектах дослідження та висловили свої побажання та зауваження:

Грищенко І.М., д.держ.упр., професор, професор кафедри публічного управління та адміністрування КАІ.

Дисертаційна робота Жиліна Сергія Вікторовича на тему «Державне регулювання діяльності банківських установ в Україні в контексті формування інформаційного суспільства» є актуальним, самостійно виконаним і завершеним науковим дослідженням за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування».

Актуальність теми зумовлена необхідністю трансформації механізмів державного регулювання банківської системи в умовах цифровізації, воєнних викликів, посилення вимог до інформаційної та фінансової безпеки, а також євроінтеграційних процесів. Автор обґрунтовано доводить потребу переосмислення

ролі банківської системи як складової інформаційного суспільства та інфраструктури післявоєнного відновлення держави.

У роботі здійснено комплексний теоретико-методологічний аналіз проблематики державного регулювання діяльності банківських установ, розкрито інституційні, правові, технологічні та безпекові аспекти регуляторного впливу. Особливої уваги заслуговує запропонована автором концептуальна модель державного регулювання банківської системи в умовах цифрової трансформації, що інтегрує багатовекторні напрями впливу та передбачає досягнення вимірюваних суспільних ефектів – стабільності, інноваційності, довіри та інклюзії.

Наукові положення та висновки є логічно структурованими, достатньо аргументованими та відповідають поставленій меті і завданням дослідження. Результати характеризуються науковою новизною та мають практичну значущість, що підтверджується їх впровадженням у діяльність банківських установ та у навчальний процес закладу вищої освіти.

Водночас окремі положення роботи мають дискусійний характер. Зокрема, доцільним було б більш ґрунтовно розкрити механізми уніфікації регуляторних стандартів з європейськими практиками, деталізувати інструменти підвищення ефективності державного регулювання банківської сфери, а також ширше представити у висновках результати аналізу нормативно-правового забезпечення регулювання банківських установ як об'єктів критичної інфраструктури. Висловлені зауваження не носять принципового характеру та не зменшують загальної позитивної оцінки дослідження.

Дисертаційна робота виконана з дотриманням принципів академічної доброчесності, оформлена відповідно до чинних вимог та демонструє високий рівень наукової підготовки здобувача.

У цілому дисертація відповідає вимогам до наукових робіт на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування», а її автор заслуговує на присудження відповідного ступеня.

Кочеров М.В. д.ю.н., доцент, професор кафедри публічного управління та адміністрування КАІ.

Дисертаційне дослідження Жиліна Сергія Вікторовича на тему «Державне регулювання діяльності банківських установ в Україні в контексті формування інформаційного суспільства» присвячене комплексному осмисленню трансформації регуляторної політики у банківській сфері в умовах цифрової еволюції та воєнних викликів. Робота виконана в межах спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування» та характеризується цілісністю наукової концепції й методологічною обґрунтованістю.

Обрана проблематика є надзвичайно своєчасною, оскільки банківський сектор сьогодні функціонує одночасно як фінансова система, елемент критичної інфраструктури та складова цифрової екосистеми держави. Автор переконливо демонструє, що традиційні інструменти регуляторного впливу втрачають ефективність без інтеграції інформаційно-технологічних компонентів, ризик-орієнтованих підходів і гармонізації з правом Європейського Союзу.

Теоретична частина дослідження вирізняється системним підходом до аналізу еволюції державного регулювання банківської діяльності. Особливу увагу приділено формуванню стратегічних орієнтирів регуляторної політики в умовах воєнного стану та післявоєнного відновлення. Автор не обмежується описом окремих регуляторних інструментів, а пропонує інтегровану модель координації адміністративних, правових, економічних і моніторингових механізмів як єдиної керованої системи.

Наукова новизна роботи полягає у концептуалізації державного регулювання банківської сфери як багатовимірного процесу, що одночасно враховує цифровізацію, безпековий вимір, інтеграцію до європейського правового простору та соціально-економічні наслідки трансформації. Запропоновані стратегічні пріоритети регуляторної політики мають прикладний характер та орієнтовані на підвищення стійкості банківської системи.

Разом із тим окремі положення дисертації можуть бути предметом подальшої наукової дискусії. Зокрема, більш розширеного обґрунтування потребує аналіз міжнародного досвіду впровадження фінтех-рішень та їх впливу на конкурентоспроможність банківських установ. Доцільним видається також деталізація практичних механізмів інтеграції інноваційних технологій штучного інтелекту в національну систему регулювання з урахуванням кіберризиків та вимог інформаційної безпеки. Окремі аналітичні результати, представлені в основному тексті, могли б бути чіткіше узагальнені у підсумкових висновках.

Вказані зауваження мають рекомендаційний характер і не впливають на загальну позитивну оцінку дослідження. Робота відповідає сучасним вимогам до наукових кваліфікаційних праць, відзначається логічною структурою, належним рівнем аргументації та дотриманням принципів академічної доброчесності.

З урахуванням викладеного вважаю, що дисертація відповідає встановленим нормативним вимогам до робіт на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування», а її автор заслуговує на присудження відповідного ступеня.

В обговоренні дисертаційного дослідження взяли участь:

Марушева О.А., д.держ.упр., професор, професор кафедри публічного управління та адміністрування КАІ.: Зазначено, що доповідь дисертанта та власне дослідження свідчать про його високий рівень як науковця і фахівця в галузі знань публічного управління та адміністрування. У роботі присутні всі наукові структурні вимоги (об'єкт, предмет, завдання дослідження та наукова новизна) та досягненні всі результати дослідження.

Запропоновано в концептуальній моделі внести уточнення щодо інституційних компонентів, передбачивши такі з них, як: банківська система загалом, з основним суб'єктом-регулятором НБУ, нормативно-правовий компонент, стратегічний розвиток чи стратегічні засади розвитку), оскільки стратегія цифрової трансформації має бути частиною законодавства та уточнити стратегію - Стратегія цифрового розвитку інноваційної діяльності України на період до 2030 року.

Дисертаційне дослідження було підтримано та рекомендовано до захисту у разовій спеціалізованій вченій раді КАІ.

Дяченко О.А., д.держ.упр., доцент, професор кафедри публічного управління та адміністрування КАІ: Зазначила, що сьогодні банківська сфера тісно взаємопов'язана з фінансовою стабільністю, національною безпекою та цифровою трансформацією. Автор цілком обґрунтовано виходить з того, що цифровізація банківських послуг, розвиток фінтеху, використання великих даних і штучного інтелекту суттєво змінюють характер банківської діяльності. Водночас ці процеси породжують нові ризики – кіберзагрози, проблеми захисту персональних даних, цифрове шахрайство, що об'єктивно посилює роль держави як регулятора та гаранта стабільності.

У роботі державне регулювання розглядається як цілісна система правових, інституційних, технологічних та інформаційних механізмів. Особливої уваги заслуговує запропонована концептуальна модель державного регулювання банківської системи в умовах цифрової трансформації, яка поєднує вимоги безпеки, інноваційності та фінансової інклюзії.

Важливим є й те, що дослідження виконано з урахуванням сучасних українських реалій – воєнного стану, євроінтеграційних процесів, необхідності збереження стійкості банківської системи та її функціонування як елементу критичної інфраструктури держави. Запропоновані автором напрями вдосконалення регулювання, зокрема щодо фінансової інклюзії, цифрових платежів, взаємодії з європейським банківським простором, мають прикладне значення.

Дисертаційне дослідження було підтримано та рекомендовано до подальшого проходження процедури захисту.

Ареф'єва О.В., д.е.н., професор, завідувач кафедри економіки ФЕБА у своєму виступі зазначила, що дисертаційне дослідження Жиліна Сергія Вікторовича справляє цілісне та концептуально завершене враження і відповідає сучасним вимогам до наукових робіт на здобуття ступеня доктора філософії.

Було підкреслено, що дисертант продемонстрував здатність не лише систематизувати наявні підходи до державного регулювання банківської діяльності, а й сформулювати власну наукову позицію щодо трансформації регуляторної політики в умовах цифрових змін, воєнних викликів та євроінтеграційного поступу. Дослідження відзначається внутрішньою логічною узгодженістю, чіткою аргументацією та методологічною послідовністю.

Позитивно оцінено запропоновану автором ідею трансформації ролі держави – від домінуючого власника до стратегічного координатора та регулятора. Зокрема, підтримано концепцію застосування гнучких інструментів взаємодії між регулятором і банківським сектором, у тому числі через меморандумні механізми співпраці.

Окремо відзначено інноваційність підходу до використання технологій штучного інтелекту у сфері державного регулювання.

Підсумовуючи, Ареф'єва О.В. позитивно оцінила роботу та підтримала її подальше проходження процедури захисту.

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Жиліна Сергія Вікторовича на тему “Державне регулювання діяльності

банківських установ в Україні в контексті формування інформаційного суспільства”, поданої на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 28 “Публічне управління та адміністрування” за спеціальністю 281 “Публічне управління та адміністрування”

1. Обґрунтування вибору теми дослідження визначається необхідністю вдосконалення системи державного регулювання діяльності банківських установ України в умовах цифровізації економіки та формування інформаційного суспільства. Сучасні тенденції розвитку фінансових технологій, використання великих масивів даних, поширення електронних платіжних систем, онлайн-банкінгу та цифрових валют створюють нові можливості для підвищення ефективності банківської сфери, але водночас актуалізують ризики, пов’язані з кіберзлочинністю, витоком конфіденційної інформації, шахрайством та нестабільністю цифрових фінансових ринків.

Конституція України закріплює провідну роль держави у регулюванні банківської сфери (статті 32, 92, 99), що безпосередньо пов’язано із завданнями цифрової трансформації та захисту персональних даних у контексті інформаційного суспільства. Важливим орієнтиром виступають Цілі сталого розвитку України до 2030 року, які передбачають сприяння поступальному, всеохоплюючому та сталому економічному зростанню (ціль 8), а також розвиток стійкої інфраструктури та інновацій (ціль 9). Це відповідає національним пріоритетам щодо фінансової доступності, цифровізації та зміцнення інституцій банківської сфери.

Разом із тим, сучасні виклики військово-політичного та соціально-економічного характеру, спричинені російською агресією та запровадженням воєнного стану, істотно ускладнюють реалізацію зазначених пріоритетів. Система державного регулювання банківських установ в Україні не завжди адекватно відповідає на новітні виклики та стримує вирішення проблем і суперечностей у даній сфері.

У цьому контексті виникає об’єктивна потреба у теоретичному осмисленні, методичному обґрунтуванні та практичному вдосконаленні механізмів державного регулювання діяльності банківських установ в умовах формування інформаційного суспільства. Це підтверджує актуальність теми дисертаційного дослідження, визначає її наукову новизну та практичну значущість, а також зумовлює постановку мети, завдань, предмета й об’єкта дослідження.

Однак чимало теоретичних та практичних питань стосовно розв’язання існуючих проблем та визначення напрямів удосконалення державного регулювання діяльності банківських установ в Україні в контексті формування інформаційного суспільства залишаються недостатньо дослідженими. Тому потреба у теоретико-методичному і науково-практичному вирішенні окреслених завдань підтверджує актуальність дисертаційної роботи, її наукову новизну, зумовлює мету, завдання, об’єкт і предмет дослідження, апробацію і практичне впровадження результатів наукового дослідження.

2. Зв’язок роботи з науковими програмами, планами, темами, грантами.

Дисертаційну роботу виконано на кафедрі публічного управління та адміністрування Державного некомерційного підприємства «Державний університет «Київський авіаційний інститут» в межах науково-дослідної роботи на тему:

«Теоретико-методологічні засади трансформації публічного управління в умовах дії воєнного стану та післявоєнного відновлення» (НДР № 0125U002024). Доробок автора полягає в обґрунтуванні практико-орієнтованих пропозицій щодо їх удосконалення в умовах воєнних викликів та післявоєнного відновлення.

Тема дисертації відповідає освітньо-науковій програмі “Публічне управління та адміністрування” за спеціальністю 281 “Публічне управління та адміністрування” галузі знань 28 “Публічне управління та адміністрування” в КАІ (зокрема, ОК 1, ОК 2, ОК 3, ОК 4, ОК 6, ОК 8, ОК 9).

3. Мета і завдання дослідження. Метою дисертаційної роботи є обґрунтування теоретичних положень і розробка практичних рекомендацій щодо шляхів удосконалення механізмів державного регулювання діяльності банківських установ в контексті формування інформаційного суспільства в Україні.

Для досягнення поставленої мети було визначено такі *завдання*:

– узагальнити теоретико-методичні підходи до визначення сутності та змісту державного регулювання діяльності банківських установ в контексті формування інформаційного суспільства;

– визначити особливості сучасних зарубіжних підходів до практики державного регулювання банківської діяльності в умовах формування інформаційного суспільства;

– охарактеризувати сучасний рівень розвитку банківської сфери та визначити результативність державного регулювання діяльності банківських установ в Україні в контексті формування інформаційного суспільства;

– з’ясувати проблеми та суперечності державного регулювання діяльності банківських установ в Україні в контексті формування інформаційного суспільства;

– сформулювати системний підхід до ідентифікації ключових векторів трансформації державного регулювання діяльності банківських установ в контексті формування інформаційного суспільства в умовах європейської інтеграції України;

– обґрунтувати стратегічні пріоритети державного регулювання діяльності банківських установ в Україні в контексті формування інформаційного суспільства;

– визначити шляхи вдосконалення механізмів державного регулювання діяльності банківських установ в Україні в контексті формування інформаційного суспільства та воєнних викликів.

4. Об’єктом дослідження є державна політика у банківській сфері в контексті формування інформаційного суспільства.

5. Предметом дослідження є державне регулювання діяльності банківських установ в Україні в контексті формування інформаційного суспільства.

6. Методи дослідження.

Теоретико-методологічну основу дисертаційного дослідження становлять фундаментальні положення теорії публічного управління та адміністрування, а також концепції гуманітарних і соціальних наук. Використано наукові праці вітчизняних і зарубіжних учених, присвячені проблематиці державного регулювання діяльності банківських установ у контексті становлення та розвитку інформаційного суспільства.

Дослідження ґрунтується на системному підході, що передбачає комплексне вивчення процесів державного регулювання банківської сфери в умовах цифрової трансформації та формування інформаційного суспільства в Україні. Для досягнення

поставлених цілей застосовано низку методів, що використовуються як на теоретичному, так і на емпіричному рівнях, а саме:

Логіко-семантичний метод – для уточнення понятійного апарату, визначення сутності та змісту державного регулювання діяльності банківських установ у контексті інформаційного суспільства.

Метод порівняльного аналізу – для дослідження методологічних підходів, концепцій і практик провідних учених, а також для виявлення закономірностей, відмінностей і спільних характеристик регуляторних моделей у зарубіжних країнах.

Системно-аналітичний метод – для аналізу законодавчих актів та інших нормативних документів, що визначають особливості державного регулювання банківської діяльності в Україні.

Методи аналізу та синтезу – для оцінки динаміки та результативності державного регулювання банківських установ у сучасних умовах.

Метод спостереження та теоретичного узагальнення – для розкриття причин і суперечностей, що дестабілізують діяльність банківських установ у контексті інформаційного суспільства.

Абстрактно-логічний метод – для узагальнення теоретичних положень, встановлення причинно-наслідкових зв'язків та формування висновків і практичних пропозицій.

Інформаційну базу дослідження становлять: закони України, укази Президента України, постанови Кабінету Міністрів України, нормативні акти Національного банку України, документи міністерств та відомств, програмні матеріали державних органів, офіційні дані Державної служби статистики України, а також монографії, наукові статті вітчизняних і зарубіжних авторів та результати власних досліджень автора.

7. Наукова новизна одержаних результатів дослідження полягає в обґрунтуванні теоретичних положень і розробці практично-прикладних рекомендацій щодо напрямів удосконалення державного регулювання діяльності банківських установ в Україні в контексті формування інформаційного суспільства.

Новизна наукових результатів конкретизована в наступних положеннях:

– обґрунтовано концептуальну модель державного регулювання банківської системи в умовах цифрової трансформації, що інтегрує інституційні компоненти (банківську систему з центральним регулятором - Національним банком України, нормативно-правову базу та стратегічні орієнтири розвитку, зокрема Стратегію цифрового розвитку інноваційної діяльності України до 2030 року), багатовекторні напрями регуляторного впливу (інституційний, правовий, технологічний, ризиковий, інноваційний, соціальний) та інструменти регулювання (гармонізацію норм із європейськими стандартами, механізми захисту споживачів, технологічного нагляду, регуляторних «пісочниць» і інтероперабельності), забезпечуючи формування інформаційного суспільства з очікуваними ефектами стабільності, інноваційності, довіри та інклюзії;

- сформовано цілісні, інтегровані стратегічні пріоритети державного регулювання діяльності банківських установ у контексті формування інформаційного суспільства, що на відміну від існуючих фрагментарних та переважно галузево орієнтованих підходів ґрунтуються на комплексній взаємодії нормативно-правового,

адміністративно-організаційного, фінансово-економічного та інформаційно-моніторингового механізмів і передбачають визначення стратегічної мети, ієрархії цілей, принципів та умов реалізації регуляторної політики, спрямованої на формування стійких інституційних засад розвитку банківської системи з урахуванням цифрової трансформації, посилення вимог безпеки, специфіки її функціонування у період повномасштабної російської військової агресії проти України та потреб післявоєнного відновлення національної економіки;

удосконалено:

- наукові підходи до вдосконалення та розвитку механізмів державного регулювання діяльності банківських установ України в умовах становлення інформаційного суспільства та воєнних викликів, що охоплюють нормативно-правовий, адміністративно-організаційний, фінансово-економічний та інформаційно-моніторинговий рівні, передбачаючи перегляд традиційних інструментів регуляторного впливу з урахуванням цифрових трансформацій, змін інституційного середовища та зростання ролі інформаційних ресурсів, зокрема через зменшення частки державної власності у банківському секторі, укладання меморандумів як інструменту саморегуляції, виваженого впровадження технологій штучного інтелекту, забезпечення миттєвих переказів через СЕП, створення банків фінансової інклюзії у прифронтових регіонах, а також гармонізацію законодавства з міжнародними стандартами, розвитку системи банківської безпеки й управління ризиками, підтримку кредитування економіки, стимулювання Cashless економіки, цифрову трансформацію Національного банку, підвищення якості обслуговування та системний моніторинг кіберзагроз із проведенням просвітницьких кампаній для формування довіри до цифрових послуг.

- системний підхід до ідентифікації ключових векторів трансформації державного регулювання діяльності банківських установ України в контексті формування інформаційного суспільства та європейської інтеграції, що передбачає, гармонізацію національного законодавства з правовою системою ЄС; адаптацію регуляторних інструментів до її принципів і вимог; узгодження плану законотворчої діяльності з програмою вдосконалення правових актів ЄС; оцінку ефективності механізмів державного регулювання; інтеграцію банківської системи в європейську цифрову економіку та банківський простір через державні цифрові сервіси й інновації, дистанційне обслуговування, підтримку фінтех-стартапів і взаємодію з відкритими банківськими платформами; перехід до інформаційно-орієнтованої моделі на основі даних, довіри та цифрових компетенцій користувачів, а також приєднання України до платіжної системи SEPA для підвищення конкурентоспроможності, відкритості банків і економічної стійкості в умовах євроінтеграційних процесів.

дістали подальшого розвитку:

- науково-термінологічний інструментарій в частині уточнення сутності поняття «державне регулювання діяльності банківських установ» зумовлений необхідністю актуалізації його змістового наповнення відповідно до сучасних соціально-економічних та безпекових викликів і, на відміну від усталених трактувань, пропонує розглядати цю категорію як комплекс цілей, функцій, форм, принципів і механізмів, за допомогою яких держава як суб'єкт регулювання здійснює вплив на об'єкти регулювання з метою гарантування стабільності, безпеки та стійкого розвитку

банківської системи, створення сприятливих умов для економічного зростання і формування конкурентного середовища на фінансовому ринку, а також забезпечення належного захисту законних інтересів банківських установ, їхніх партнерів і клієнтів;

- поглиблене узагальнення та систематизація теоретико-методичних підходів до визначення сутності й змісту державного регулювання діяльності банківських установ, що дозволило концептуально обґрунтувати його роль як інституційного інструменту забезпечення сталого розвитку держави у контексті реалізації Цілей сталого розвитку України до 2030 року, спрямовану на поступальне інклюзивне економічне зростання, продуктивну зайнятість і гідну працю, формування стійкої інфраструктури, підтримку індустріалізації та інновацій на засадах інклюзивності, скорочення нерівності, перехід до раціональних моделей виробництва і споживання та зміцнення механізмів глобального партнерства, що забезпечується комплексним застосуванням нормативно-правового, адміністративно-організаційного, фінансово-економічного та інформаційно-моніторингового механізмів державного регулювання банківських установ України в умовах формування інформаційного суспільства;

- напрями дослідження проблемних аспектів і суперечностей державного регулювання діяльності банківських установ України в умовах формування інформаційного суспільства та воєнних викликів, які інтегрують аналіз традиційних фінансово-економічних дисфункцій, таких як недостатня роль банків як кредитних інститутів та непередбачуване підвищення оподаткування прибутковості, із загрозами цифрової доби – залежністю від іноземного програмного забезпечення, кіберризиками та інформаційними атаками, що дозволило сформувати цілісне бачення сучасних викликів для банківського сектору, обґрунтувати інтеграцію фінансової, правової та кібербезпекової складових у систему державного регулювання, визначити концептуальні орієнтири для нових механізмів і інструментів забезпечення стійкого розвитку банківської сфери в умовах війни та післявоєнного відновлення, обґрунтувати трансформацію банківської сфери від інструменту задоволення економічних і соціальних потреб до стратегічного суб'єкта, що формує стійкість держави, а також закріпити нормативний статус банків як об'єктів критичної інфраструктури;

- підходи до оцінювання функціонування та регулювання банківської системи України в умовах воєнного стану й цифрової трансформації, що дозволило обґрунтувати її стійкість і адаптивність, підтвердити ефективність регуляторної політики у 2022–2025 роках, визначити ключові індикатори фінансової стабільності банків та оцінити роль банківської системи як джерела державного фінансування в умовах війни;

– положення щодо визначення особливостей сучасних зарубіжних підходів до практики державного регулювання банківської діяльності в умовах формування інформаційного суспільства, які, на відміну від існуючих, поєднують жорсткий державний контроль для забезпечення фінансової стабільності, кібербезпеки та мінімізації ризиків із стимулюванням фінансових інновацій і цифрової трансформації банків, передбачають баланс між розвитком FinTech, захистом даних та якістю обслуговування клієнтів, активну співпрацю з міжнародними організаціями для зміцнення глобальних фінансових стандартів та протидії відмиванню коштів і фінансуванню тероризму, інтеграцію технологій штучного інтелекту для

автоматизації банківських процесів, що у комплексі дозволило сформувавши пропозиції щодо вдосконалення державного регулювання банківської сфери України з урахуванням політичних, соціально-економічних та воєнних викликів.

8. Практичне значення одержаних результатів полягає в поглибленні та доповненні існуючих знань, теоретико-методичних підходів щодо обґрунтування напрямів удосконалення державного регулювання діяльності банківських установ в Україні в контексті формування інформаційного суспільства в сучасних умовах.

Основні положення, висновки та пропозиції можуть бути використані в практичній діяльності органів публічної влади для подальшого удосконалення державного регулювання діяльності банківських установ в контексті формування інформаційного суспільства в Україні, зокрема:

– АТ «КОМІНБАНК» у ході формування та реалізації державної політики розвитку банківської сфери з урахуванням її визначальної ролі у забезпеченні національної безпеки та включення банківських установ до переліку об'єктів критичної інфраструктури з внесенням відповідних змін у чинне законодавство України (довідка про впровадження № 46-907/1 від 22.01.2026);

– АТ «КРЕДІТ АГРІКОЛЬ БАНК» у ході переходу до інформаційно-орієнтованої банківської моделі, що базується на даних, довірі та цифрових навичках користувачів; приєднання України до європейської платіжної системи SEPA, що сприятиме посиленню конкурентоспроможності українських банківських установ, їх відкритості для інновацій та економічної стійкості в умовах євроінтеграційних процесів (довідка про впровадження № 123/5-11 від 22.01.2026).

9. Особистий внесок здобувача. Дисертаційна робота є самостійною науковою працею і містить одержані здобувачем особисто нові результати в галузі науки публічне управління та адміністрування, які у сукупності сприяють розв'язанню науково-прикладного завдання, що полягає в обґрунтуванні напрямів удосконалення державного регулювання діяльності банківських установ в Україні в контексті формування інформаційного суспільства. Усі теоретичні напрацювання, практичні рекомендації, висновки та пропозиції, які одержані в ході дисертаційного дослідження, розроблені здобувачем самостійно.

10. Апробація результатів дослідження. Основні ідеї, висновки, пропозиції, отримані в дисертації, оприлюднені на наукових та науково-практичних конференціях, у тому числі міжнародних, всеукраїнських та за міжнародною участю: «Публічне управління та адміністрування: реалії та перспективи» (м. Київ, 2023); «Сучасні проблеми правового, економічного та соціального розвитку держави» (м. Вінниця, 2024); «Економіка та публічне управління: нові виклики та рішення» (м. Харків, 2025); «Публічне управління у сфері цивільного захисту: освіта, наука, практика» (м. Черкаси, 2025).

11. Публікації. Основні положення і результати дослідження висвітлено в 9 публікаціях, в тому числі: 4 статтях у вітчизняних наукових фахових виданнях, що включені до категорії «Б», 5 тезах конференцій.

Список опублікованих праць за темою дисертації

Статті у наукових фахових виданнях України:

1. Жилін С.В. Перспективи розвитку державного регулювання щодо забезпечення безпеки банківських установ у контексті формування інформаційного суспільства. *Вісник Національного університету цивільного захисту України*: зб. наук. пр. X. : Вид-во НУЦЗУ, 2024. Вип. 1 (20). С. 215-228. (Серія «Державне управління»). URL: <http://repositsc.nuczu.edu.ua/bitstream/123456789/20353/1/26Zhylin.pdf>. DOI 10.52363/2414-5866-2024-1-26.

2. Жилін С.В. Оцінка результативності державного регулювання діяльності банківських установ в контексті формування інформаційного суспільства та в умовах воєнного стану в Україні. *Вісник Національного університету цивільного захисту України*: зб. наук. пр. X. : Вид-во НУЦЗУ, 2024. Вип. 2 (21). С. 110-120. (Серія «Державне управління»). URL: <http://repositsc.nuczu.edu.ua/bitstream/123456789/23503/1/Zhylin.pdf>. DOI 10.52363/2414-5866-2024-2-12.

3. Zhylin S. Directions of improving the state regulation of the activities of banking institutions in the context of the formation of the information society and in the conditions of European integration of Ukraine. *Collection of scientific papers "Public administration and state security aspects"*. Vol. 2/2 2024. P.186-192. URL: <http://repositsc.nuczu.edu.ua/bitstream/123456789/24617/1/Zhylin.pdf>. DOI: 10.52363/passa-2024.2-28.

4. Жилін С.В. Теоретико-методичні засади державного регулювання діяльності банківських установ в контексті формування інформаційного суспільства. *Вісник Національного університету цивільного захисту України* : зб. наук. пр. – Черкаси : Вид-во НУЦЗУ, 2025. Вип. 1 (22). С. 12-21. (Серія «Державне управління»). URL: <http://repositsc.nuczu.edu.ua/bitstream/123456789/25209/1/Zhylin.pdf>. DOI 10.52363/2414-5866-2025-1-2.

Наукові праці, які додатково відображають наукові результати дисертації

5. Жилін С.В. Забезпечення функціонування банківської сфери України у воєнний час. *Публічне управління в умовах воєнного стану*: матеріали І наук.-практ. конф. «Публічне управління та адміністрування: реалії та перспективи» / за заг. ред. Л. М. Мельничук; ННІНО НАУ (м. Київ, 14 груд. 2023 р.). Київ, 2023. С. 118-122.

6. Жилін С.В. Особливості державного регулювання діяльності банківських установ в контексті формування інформаційного суспільства. *Сучасні проблеми правового, економічного та соціального розвитку держави* : тези доп. XIII Міжнар. наук.-практ. конф., присвяч. 30-річчю Харк. нац. ун-ту внутр. справ у статусі університету (м. Вінниця, 22 листоп. 2024 р.). Вінниця : ХНУВС, 2024. С. 154-156.

7. Жилін С.В. Сучасні проблеми державного регулювання діяльності банківських установ в Україні. *Економіка та публічне управління: нові виклики та рішення*: матеріали II Всеукр. наук.-практ. конф., Харків, 23-24 січня 2025 р. / Редкол.: В.В. Лебедченко та ін. Національний аерокосмічний університет ім. М.Є. Жуковського «ХАІ», 2025. С. 175-179.

8. Жилін С.В. Шляхи трансформації державного регулювання діяльності

банківських установ в умовах європейської інтеграції України. *Публічне управління у сфері цивільного захисту: освіта, наука, практика*: збірник матеріалів міжнародної науково-практичної інтернет-конференції, м. Черкаси, 27 березня 2025 р. / за заг. ред. С. М. Домбровської. Черкаси : НУЦЗУ, 2025. С. 220-223.

9. Zhylin Sergiy. The concept of public administration: background and influence into the banking sector. *Eurasian Academic Research Journal*. 2023. № 40. С. 52-61. URL: http://www.earj.org/wp-content/uploads/2023/09/%D0%95%D0%90_2023_40_6.pdf

12. Структура та обсяг дисертації. Дисертаційна робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел, додатків. Повний обсяг дисертації становить 245 сторінок, із них 234 сторінки основного тексту. Робота містить 16 рисунків, 13 таблиць, 2 додатки. Список використаних джерел налічує 301 найменування.

13. Характеристика особистості здобувача. Під час підготовки дисертаційної роботи Жилін С. В. проявив себе як відповідальний, ініціативний та цілеспрямований дослідник, здатний самостійно і на високому науково-методичному рівні вирішувати складні наукові та прикладні завдання. У процесі дослідження здобувач продемонструвала глибоке розуміння сутності публічно-громадського партнерства, механізмів державного регулювання та особливостей відновлення інфраструктури територій. Він володіє сучасними методами аналізу публічної політики, а також практичними навичками дослідження взаємодії між державними органами та інститутами громадянського суспільства.

14. Оцінка мови та стилю дисертації. Текст дисертації викладено фаховою українською мовою, текстове подання матеріалу відповідає стилю науково-дослідної літератури. Матеріали дослідження оформлені у відповідності до вимог Міністерства освіти і науки України.

15. Відповідність принципам академічної доброчесності. Дисертація не містить необґрунтованих запозичень та плагіату. У роботі дотримано правила посилання на джерела інформації у випадку використання підходів, положень, тверджень, відомостей. Надано достовірну інформацію про результати досліджень, джерела використаної інформації.

16. Рецензенти рекомендують: відповідно до пп. 15, 16 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44, *пропонується такий склад разової ради:*

Голова ради:

Грищенко Ірина Миколаївна, доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри публічного управління та адміністрування Факультету економіки та бізнес-адміністрування КАІ.

Рецензенти:

Ареф'єва Олена Володимирівна, д.е.н., професор, завідувач кафедри економіки Факультету економіки та бізнес-адміністрування КАІ.

Кочеров Михайло Вікторович, доктор юридичних наук, доцент, професор кафедри публічного управління та адміністрування Факультету економіки та бізнес-адміністрування КАІ;

Офіційні опоненти:

Майстро Сергій Вікторович, доктор наук з державного управління, професор, доцент кафедри управління у сфері цивільного захисту Національного університету цивільного захисту України, ДСНС України;

Золковер Андрій Олександрович, доктор економічних наук, професор, професор кафедри фінансів Київського національного університету технологій та дизайну.

Усі члени разової спеціалізованої вченої ради не мають реальний чи потенційний конфлікт інтересів щодо здобувача Жиліна Сергія Вікторовича (зокрема, є її близькою особою) та/або її наукового керівника.

У результаті попередньої експертизи дисертації Жиліна Сергія Вікторовича і повноти публікації основних результатів дослідження

УХВАЛЕНО:

1. Затвердити висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Жиліна Сергія Вікторовича на тему “Державне регулювання діяльності банківських установ в Україні в контексті формування інформаційного суспільства”.

2. Вважати, що за актуальністю, ступенем новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів дисертація Жиліна Сергія Вікторовича відповідає спеціальності 281 “Публічне управління та адміністрування” та вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України № 44 від 12 січня 2022 року (із змінами, внесеними згідно з постановами Кабінету Міністрів України № 341 від 21.03.2022 р., № 502 від 19.05.2023 р. і № 507 від 03.05.2024 р.)

3. Рекомендувати дисертаційну роботу “Державне регулювання діяльності банківських установ в Україні в контексті формування інформаційного суспільства”, подану Жиліним Сергієм Вікторовичем на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 28 “Публічне управління та адміністрування”, за спеціальністю 281 “Публічне управління та адміністрування”.

4. Рекомендувати Вченій раді затвердити склад разової спеціалізованої вченої ради:

Голова ради:

Грищенко Ірина Миколаївна, доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри публічного управління та адміністрування Факультету економіки та бізнес-адміністрування КАІ.

Рецензенти:

Ареф'єва Олена Володимирівна, д.е.н., професор, завідувач кафедри економіки Факультету економіки та бізнес-адміністрування КАІ.

Кочеров Михайло Вікторович, доктор юридичних наук, доцент, професор кафедри публічного управління та адміністрування Факультету економіки та бізнес-адміністрування КАІ;

Офіційні опоненти:

Майстро Сергій Вікторович, доктор наук з державного управління, професор, доцент кафедри управління у сфері цивільного захисту Національного університету цивільного захисту України, ДСНС України;

Золковер Андрій Олександрович, доктор економічних наук, професор, професор кафедри фінансів Київського національного університету технологій та дизайну.

Результати голосування щодо рекомендації до захисту дисертації Жиліна Сергія Вікторовича:

“за” – 13

“проти” – немає

“утримались” – немає

Головуючий на засіданні:

в.о. завідувача кафедри публічного управління та адміністрування Факультету економіки та бізнес-адміністрування КАІ,
доктор філософії

Людмила ГОРБАТА

Секретар засідання:

професор кафедри публічного управління та адміністрування Факультету економіки та бізнес-адміністрування КАІ, доктор наук з державного управління, професор

Олександра МАРУШЕВА

ПОГОДЖЕНО:

проректор з наукових досліджень та трансферу технологій КАІ,
д.т.н., професор

Сергій ГНАТЮК